९. वाऱ्याला चूक कळली

- **पाहा. वाचा.**

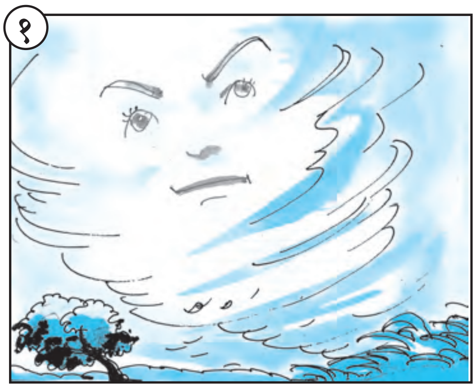

वारा सगळ्यांना त्रास द्यायचा. नको नको करून सोडायचा. वाऱ्याला आपल्या शक्तीचा खूप गर्व होता.

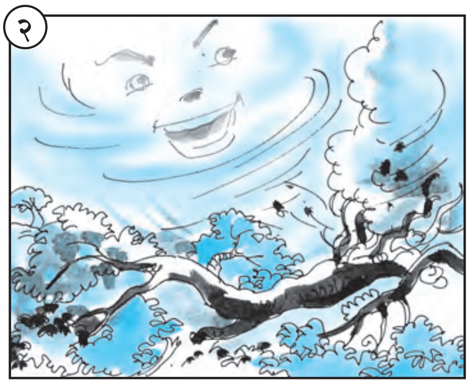

एके दिवशी वारा खूप जोरात सुटला. वाऱ्याने अनेक झाडांना मुळासकट खाली पाडले. झाडांच्या पानांना झाडांपासून अलग केले. त्यांना दूरवर उडवत नेले. मातीला उडवले. झाडावरील पक्ष्यांची घरटी मोडली.

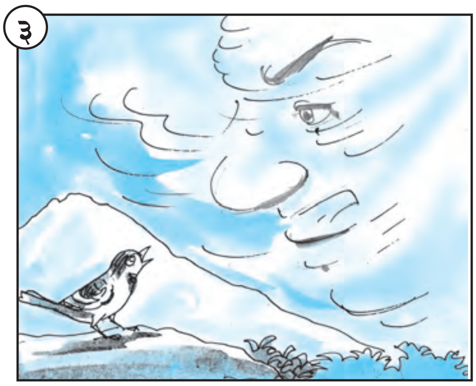

ते चिमणीने पाहिले आणि ती त्याला म्हणाली, ''अरे वाऱ्या, तू असे का करतोस? सगळ्यांना त्रास होईल, असे का वागतोस? तू खूप शक्तिमान आहेस ना, तर पर्वताला खाली पाडून दाखव.''

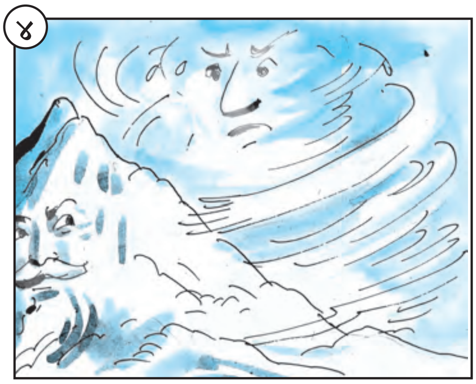

तो पर्वताच्या चारही बाजूंनी जोरजोरात वाहू लागला. गर्विष्ठ वाऱ्याने पर्वताला खाली पाडण्याचा प्रयत्न केला; पण पर्वतावरील एकही दगड तो हालवू शकला नाही.

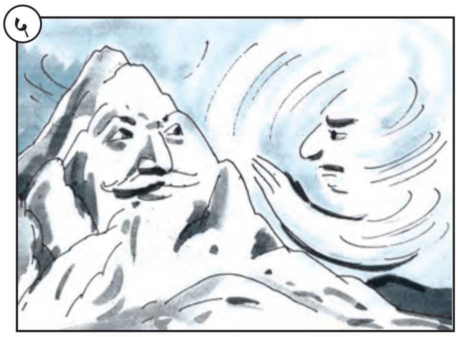

शेवटी वारा थकला व थांबला. पर्वताला म्हणाला, ''मित्रा, तू खूप बलवान आहेस. मला माझी चूक समजली आहे. यापुढे मी कोणालाही असा त्रास देणार नाही.''

शिक्षकांसाठी : या पाठाचे विद्यार्थ्यांकडून प्रकट वाचन करून घ्यावे व कोणत्याही एका परिच्छेदाचे अनुलेखन करून घ्यावे.

शब्दार्थ : **नको नको करून सोडणे** – खूप त्रास देणे. **गर्व** – ताठा, अहंकार. **शक्तिमान** – खूप शक्ती असलेला, बलवान. **गर्विष्ठ** – गर्व असलेला.

स्वाध्याय

प्र. १. खालील प्रश्नांची उत्तरे लिहा.

(अ) आपल्या शक्तीचा कोणाला गर्व होता?
(आ) वाऱ्याने कोणाकोणाला त्रास दिला?
(इ) चिमणीने वाऱ्याला काय सांगितले?
(ई) वारा का थकला?
(उ) वाऱ्यापेक्षा बलवान कोण ठरले?

प्र. २. विचार करा व तुमच्या मनाने उत्तर सांगा.

पर्वतापेक्षा बलवान कोण असेल?

प्र. ३. खालील शब्द जोडून नवीन शब्द तयार करा.

उदा., बल – बलवान.

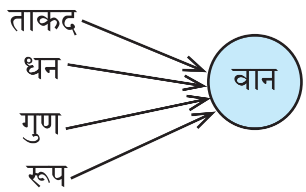

BCR4IJ

वाचू आणि हसू.

एका प्राणिसंग्रहालयातील दोन कांगारू रात्री पळून जायचे. त्यांना शोधून आणावे लागे. शेवटी त्यावर उपाय म्हणून पिंजऱ्याची उंची वीस फूट करण्यात आली; पण पुन्हा तोच प्रकार घडला. पुन्हा उंची वाढवून तीस फूट करण्यात आली. त्याचाही काही उपयोग झाला नाही. पुन्हा कांगारू पळालेच!

शेजारच्या उंटाने त्यांना विचारले, ''कसं शक्य होतं रे हे?''

''पिंजऱ्याची उंची कितीही वाढवली, तरी काहीच उपयोग नाही. रात्री हे लोक पिंजऱ्याच्या दाराला कुलूप लावायलाच विसरून जातात.''

उपक्रम : तुमच्या मातृभाषेतील विनोदांचा संग्रह करा. वर्गात सांगा. तेच विनोद मराठी भाषेतून सांगा.